

Ma

Időszaki és állandó kiállítások:

A JATE Dugonics téri aulájában augusztus 23-ig Szász Endre kiállítása.

Horváth Mihály utcai Képtár – 27. Szegedi Nyári Tárlat
Kálvária Galéria: Csong-

rádi nemzetközi alkotótábor kiállítása

Fekete Ház – Bari Károly képverseinek és grafikáinak kiállítása

Móra Ferenc Múzeum – Az 1950–60-as évek progresszív festészete.

Juhász Gyula Művelődési központ – Fontos Sándor emlékkiállítása.

Kass Galéria – Kass János és Szántó Tibor kiállítása: A világirodalom 120 ars poetica-jához tervezett tipográfiai variációk. (Vár u. 7.)

Varga Mátyás Emlékház – Színháztörténeti kiállítás (Bécsi krt. 11A)

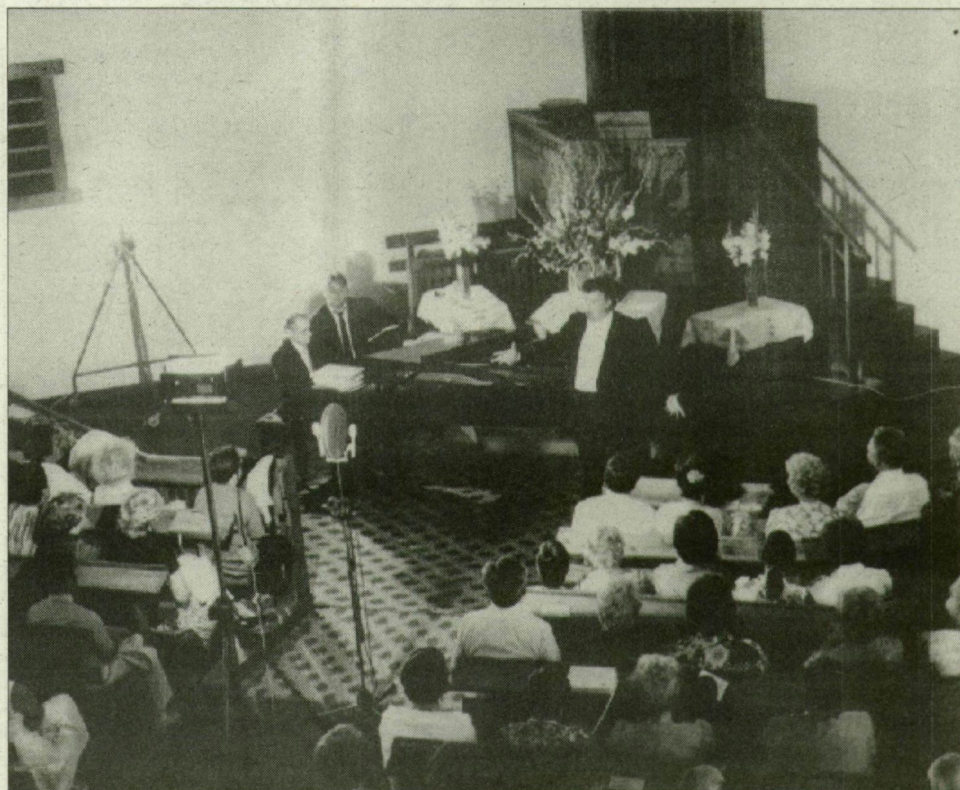
Tápé, Vártó u. 4. – ifj. Lele József néprajzi gyűjteményes kiállítása.

Dedikálnak a Macskák

Csütörtök délután a Dóm téri Meló-Diák standot birtokba veszi Tus, Gastrofár Georges, Grizabella, Old Csendbellenn, Quaxo, Mindlevery és Mefisztulész. Mancsukba tollat fognak és az arrajárok különböző kegytárgyaira – lemezborítókra és egyéb papírnemű anyagokra – igazi macskakaparást varázsolnak. Fent nevezettek ugyanis egytől egyig macskák, esténként pedig a nagyérdeműt szórakoztatják a szabadterin.

Augusztus huszadikán 17 órától Hűvösvölgyi Ildikó, Haumann Péter és Paudits Béla, hatól Almási Éva, Szerednyi Béla és Póka Balázs dedikál a Dóm téri Meló-Diák standon.

Elbúcsúztak a sztárok Operagála, csillagokkal

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

A hét folyamán Szegeden

I. nemzetközi egyházkarnagy szeminárium

Rozgonyi Éva, a Bartók Kórus karnagyának vezetésével tegnap kezdődött az egyhetes I. nemzetközi egyházkarnagy szeminárium, melynek a JGYTF ének-zene tan-széke ad otthont. A támogatók között szerepel még a Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány is. *Milyen előzményei voltak a szemináriumnak?* – kérdeztük Rozgonyi Évát.

– Két évvel ezelőtt hoztuk létre a Kardos Pál Alapítványt, amely a tanárok, leendő kántorok továbbképzésének támogatását, illetve talán a későbbiekben egy kórusiskola létrehozását tűzte ki célul. A mostani szeminárium is a Kardos Pál Alapítvány kezdeményezésére jött létre.

– *Kik és hányan vesznek részt, illetve milyen program*

várta a jelentkezőket a szemináriumon?

– Főként személyes ismeretség alapján kerültek ide tanárok: 1 francia, 1 olasz, 11 japán. Ez az arány is igazolja a japánok szorgalmát, és fokozott érdeklődését az európai kultúra iránt. A résztvevőket először dr. Ványai Éva alpolgármesternő, majd dr. Szalay István a JGYTF főigazgatója is köszöntötte. A programban szerepel, hogy délelőttönként partitúrát olvasnak, szólamokat gyakorolnak, délutánonként előadásokat hallgatnak, gyakorolják a hangképzést, egymást dirigálják, valamint fél 6 órától 7 óráig rendelkezésükre áll a *Bartók Kórus*. Szerdán este 8 órakor a felsővárosi templomban *Kistétényi Melinda* orgonaestjét hallgathatják meg, majd szombaton

este 7 órától ugyancsak a felsővárosi templomban a szeminárium hallgatói dirigálják a Bartók Kórust. Mindkét előadás díjtalanul látogatható.

– *Úgy tudom, nemrég járt Chelsea-ben, és hamarosan Arezzóba készül a Bartók Kórossal.*

– *Vajda Cecília* a brit Kodály Akadémián minden évben egyhetes intenzív tanfolyamot szervez óvodai nevelők, általános és középiskolai tanárok részére. Ott tanítottam szolfézst és karvezetést. A tavalyi év sikeres nemzetközi szereplése alapján az idén selejtezők nélkül egyből a döntőben versenyezhetünk Arezzóban a Bartók Kórossal.

P. Sz.

Új film

Batman visszatér, avagy: a gonosz kacsája

Főszereplők: Michael Keaton, Danny DeVito, Michelle Pfeiffer
Látványtervező: Bo Welch
Zene: Danny Elfman
Rendezte: Tim Burton

A Batman első része úgy vonult be a film-történetbe, mint a hatodik legjövendelműzőbb film. Na persze ez csak amolyan külső, mellékes adat – mármint a néző számára –, ami korántsem szavatol minőséget, inkább tömeges érdeklődést, egy eleddig ismeretlen, talányos figura iránt – ha leszámítjuk a Supermant. Azt is megszokhattuk, jöhet kifelé a könyökünkön, hogy minden kasszasikerre elszánt filmből elkészítik a következő részt valami egészen banális ürüggyel, s általában sokkal kisebb átütő erővel. Ennek körülbelül az az egyszerű oka, mint annak, hogy egy viccen legfeljebb egyszer lehet orrvérzésig röhögni, másodszorra maximum elhúzzuk a szánkat.

A Batman visszatérésével is hasonló a helyzet. Annak ellenére, hogy ezúttal teljesen lecserélték Gotham City lakosságát, a városatyát, az uralkodó monopolkapitalistát. Batmanünk új ellenfeleket kap, és természetesen csak akkor len-

nénk igazán meglepve, ha nem győznék le őket. Itt ugrik a képbe a Pingvinember, aki a csatornák mélyén éli életét, de szövetkezik Gotham milliárdosával, Max Shreckkel, hogy bosszút álljon a városon, amiért torzszülöttként jött a világra. És még egy új figura: a Macskanő, aki eredetileg Max titkárnője volt, de miután Max kilökte a toronyház legfelső emeletéről, teljesen megmacskásodik.

Na aztán küzdhet a Batman a gonoszokkal, akik közül a legérdekesebb figura Pingvin, akinek torz terstébe csavaros ész szorult, s hatalmas, motoros kacsájával jár-ke a csatornában. Az viszont igencsak meglepő, hogy a csatorna vize – amelybe állítólag mindenféle ipari hulladék belekerül – olyan kristálytisztá, hogy talán még meg is kívánjuk.

A film készítői egy mellékelt füzetben ötletgazdagságról regélnek, ami a látványra igaz is, de a Batman személyével együtt rengeteg elem visszatér az első részből. De hát így van ez, ami egy banális kérdésben összefoglalható: Hogyan is ragyoghatná túl egy csillag saját fényét?

PODMANICZKY SZILÁRD

Nagy érdeklődés és számról számra fokozódó zajos tetszésnyilvánítás kísérte a Szabadtéri Játékok Igazgatósága által negyedik alkalommal rendezett áriaestet, amelynek színhelye idén a Honvéd téri református templom volt.

Mint a hasonló estek általában, ez a mostani is színes és minden szempontból széles spektrumú volt. A szegedi színház, az Operaház és a Carmen-előadásban is szereplő művészek révén olaszországi, luxemburgi és amerikai énekműhelyek neveltjei és képviselői léptek fel egyazon műsorban. A legkülönbözőbb hangfajok szóltak meg a lírai szoprántól a buffo basszusig, maga a műsor pedig – szinte csak az ósáta, Monteverdi kivételével – reprezentálta az operairodalom nagy korszakait és stílusait. Az est műsorszámait a megszólaltatás színvonalát tekintetében mutatták a legkisebb szóródást. Érezhetően jóval kisebbet, mintha ugyanezeket a művészeket egy-egy teljes operaprodukció folyamatában hallhattuk volna. Érthető ez, hiszen kevesebb, ám intenzívebb koncentrációval, egy vagy két kedvenc, sokszor énekelt áriával könnyebb volt valamennyiüknek a professzionális színházhoz közelítő teljesítményt nyújtani.

Az általánosan jó színvonalból természetesen voltak nagy kiugrások, kivillanó színek, árnyalatok. Líraiság és báj volt a sajátja a *Vámosy Éva* és *Johanna Hartmann* által énekelt áriáknak (Debussy, Rossini), s bár az alsó hangtartományokba eső dallamrészletek a magasakhoz képest nem kaptak jelentőséget a hangok megformálásakor a két énekesnő előadásában, mindkettejük esetében megnyerő volt a figura egész karakterét idéző kifejezőmód.

Pódium-énekesnőként is szuggesztív és feszültséggel teli, töretlen zenei ívű produkciót nyújtott *Szonda Éva* a Parasztecsület San-

tuzájával és a Pavarotti-ösztöndíjas *Matkócsik Éva* a Gioconda méreg-áriájával.

A zenei és a szövegprozódia tekintetében tökéletes élményt adott *Vajda Júlia* a maga teljességében megformált Pillangókisasszony-nagyáriával, s ugyanígy *Gyimesi Kálmán* egy valóban emelkedett líraiságú Valentin-imával.

A szó legszorosabb értelmében véve operarészlet, és a színészi alakítás szempontjából is szinte az operaszínpadról átvettített szerepjáték volt *Carlo Hartmann* Bajazzók-Prológusa, a Hartmann-házaspár énekmesterének, a luxemburgi *Jonel Panteának* ízig-vérig mozarti regiszteráriája, no és természetesen *Mario Malagini* óriási zenei és színészi erővel megformált Oronte-áriája a Lombardokból.

Az est két tökéletes, ünnepi és döbbenetes erejű művészi teljesítménnyel jutott el a csúcra, elsőként a wagneri csúcra *Misura Zsuzsa* Erzsébetének drámai mélységű csarnok-áriájával, a boldogságérzést a maga ambivalenciájában, megrendítően tolmácsoló előadásban. Végül *Gail Gilmore* frenetikus hatású szereplésével pedig az érzelmi csúcra érkezünk. Az amerikai énekesnő egészen különleges tehetségű koncertművész. Egy viszonylag kis tér intimizálásában szinte elvárásolja a közönséget. Sokoldalú, lefegyverző muzikalitása, személyiségének erős sugárzása alól lehetetlen bárkinek is kivonnia magát, akár Verdi-áriát, akár Gershwin-t ad elő.

Az állva ünneplő közönség lelkesedését tapasztalván, megnyugvással könyvelhette el a sikert mind *Patkó József*, az egész áriaestet óriási művészi rutinnal rendelkező zongorakísérője, mind pedig *Nikolényi István*, a műsor szervezője és méltán elégedett házigazdája.

DOHÁNY EDIT

Micaelák

A pénteki Carmen-előadás szegedi énekesnőnk, *Vámosy Éva* énekelt Micaela szerepét. A leghelyesebb és legmértányosabb lenne önmagában értékelni, önmagához mérni az énekesnő produkcióját, az óvatos összehasonlítás azonban elkerülhetetlennek látszik. Először is nem lehet elhallgatni, hogy milyen nehéz feladat hárult Vámosy Évára ezzel a kettős szereposztással eleve, *Tokody Ilona* csütörtöki fellépése után pedig különösen. Hiába tudtuk ugyanis nagyon jól, hogy Tokody Ilona világklasszis, hiába vártunk tőle ehhez a minősítéshez méltó teljesítményt, Micaela megjeleníté-

sének zsenialitása, a csodálatos képességek felvonultatásának ez a maximuma mégis megdöbbentő volt.

Másodszor pedig Vámosy Évának az a hálátlan sors is osztályrészül jutott, hogy a második estén egy, a bemutatóhoz képest érzékelhetően fáradtabb, színtelenebb előadásban kellett részt vennie. Például a hangosítási malőrök miatt az átütő hangerőt egyáltalán nem tőle kell számon kérni, ezzel az „adománnyal” pénteken csak az rendelkezett, aki az előírt színpadi mozgás közben a jól működő mikro-

fonhoz került. Vértelen, első-sorban alulintonált volt a Habanera, és így tovább.

Vámosy Éva alakításában egy zárkózott, szomorú, lemondó Micaelát láttunk Don José mellett, aki szinte önmaga előtt is gátlásosan titkolja a szenvedélyét. A szerep zenei megformálása, ha nem is volt egyenletes – nem kapott jelentőséget minden szó, minden hang, az énekesnő érezhetően a technikailag nehezebb dallamfutamokra tartalékolta az erejét –, Micaelájának mégis volt karaktere, plaszticitása.

Kár lett volna nem vállalni ezt a megméretést.

D. E.